

Nou itinerari formatiu per a nous sacerdots

Xavier Novell, bisbe de Solsona

Avui és el dia del Seminari. Un any més, posem la nostra mirada en la institució que forma els futurs sacerdots. És també un dia per a demanar al Senyor més vocacions al sacerdoci i per a col·laborar econòmicament en llur formació.

Us faig saber que, enguany, la Congregació per al Clergat ha publicat uns nous criteris per a la formació dels seminaristes i dels preveres. Es tracta del document «El do de la vocació presbiteral». Malgrat no estar pensat per a tots els fidels, conté una pàgina en la qual podem adonar-nos que, com us he dit en altres ocasions, cal una nova formació del clergat per a passar d'una pastoral de manteniment a una pastoral evangelitzadora. La introducció del document descriu «el procés formatiu dels sacerdots, des dels anys del seminari, a partir de quatre notes característiques [...]: única, integral, comunitària i missionera». Us comento les dues notes més rellevants en el moment eclesial que vivim.

Aquesta formació ha de ser «única» perquè s'inscriu en el conjunt del camí cristià del futur sacerdot. Aquest camí comença en la família i en la pròpia comunitat parroquial. Té inici en el baptisme i creix en el procés de la resta dels sacraments de la iniciació cristiana. Tenim, a més, el Seminari Menor en Família per a ajudar les famílies i comunitats a descobrir llavors de la crida al sacerdoci en alguns dels seus adolescents.

Com que la formació dels seminaristes és única, si les famílies i les parròquies transmeten la fe, Déu podrà fer arribar la seva crida als qui ell ha escollit. Estic convençut que sortirem de la crisi vocacional quan les «noves comunitats parroquials» integren un bon nombre de famílies cristianes.

Aquesta formació és «missionera» perquè la preparació dels futurs preveres «té com a finalitat la participació en

l'única missió confiada per Crist a la seva Església: l'evangelització». Per això, diu el document que «cal que els seminaris puguin formar deixebles i missioners "enamorats" del Mestre, pastors "amb olor d'ovella", que visquin enmig del ramat per a servir-lo i portar-li la misericòrdia de Déu».

L'Església demana, doncs, que els mossens no siguin ni grans intel·lectuals, ni especialistes de la litúrgia, ni experts en ciències socials, sinó deixebles missioners. Per això, es proposen quatre etapes formatives: propedèutica, discipular, configurativa i pastoral. S'estableixen totes com a obligatòries i es fixen els objectius integrals per a cada etapa. De fet, s'afirma que així «es vol ressaltar que l'àmbit intel·lectual, que preveu l'estudi de la filosofia i la teologia, no és l'únic criteri que s'ha de tenir en compte a l'hora d'avaluar el procés realitzat pel seminarista i els progressos aconseguits en cada etapa formativa».

Preguem pels nostres seminaristes i perquè els nostres seminaris, seguint aquest nou document, formin els nous pastors que necessitem!

